

Posudek

na bakalářskou práci Adély Dlaskové: Rozmístění a využití jezer po těžbě štěrkopísku ve středním Polabí.

Předložená bakalářská práce si klade za cíl zhodnotit rozmístění a využití antropogenních jezer po těžbě písku v oblasti středního Polabí. Vybraná jezera byla podrobena hodnocení jejich využití a orientačně byla posuzována i míra eutrofizace lokalit. Práce má 62 číslovaných stran, text je přehledně rozčleněn do šesti kapitol, přičemž nechybí seznam grafů, tabulek a obrázků. Seznam literatury čítá 43 položek. Všechny grafické prvky práce jsou na vysoké úrovni. Práce je psána čtivým kultivovaným jazykem s minimem překlepů či gramatických chyb.

V úvodu nás autorka seznamuje s četností zatopených pískoven, přičemž uvádí tvrzení, že jezera se nejčastěji používají jako zdroj pitné vody, s čímž nelze souhlasit. Z tvrzení není ani patrné, jaký typ jezer má autorka na mysli, zdali jezera obecně či pouze jezera po těžbě písku. To nakonec ukazuje i tabulka 4, kde z dvaceti devíti sledovaných lokalit ve středním Polabí se pro odběr pitné vody využívá pouze jedna. Dále se seznamujeme s metodikou práce. Kromě literární rešerše se autorka věnuje i práci s GIS, přičemž si zájmové území vymezuje na základě geologické mapy jako oblast výskytu kvartérních písků a štěrků. Pro podrobnější hodnocení si vybírá pouze lokality s vodní plochou vyšší než 10 ha, přičemž u takto vybraných jezer je v podstatě dotazníkovým šetřením zjišťován stav, stáří a pomocí měření průhlednosti a barvy vody i přibližná hodnota eutrofizace. Je škoda, že výzkum není podložen žádným výzkumným projektem, který by umožnil financovat rozborů vody apod., neboť navržení možnosti využití na základě pouze průhlednosti a barvy vody není možné.

V kapitole č. 3 se autorka věnuje popisu fyzickogeografické charakteristiky na základě studia literatury. V kapitole 3.2 bylo vhodné do mapy vyznačit hranice povodí jednotlivých v textu zmiňovaných významných přítoků (ty nejsou bohužel v mapě popsány), rovněž mi zde chybí podrobnější komentář k tabulce 2. Uvedené vodoměrné stanice by mohly být vyznačeny v mapě č. 3, přičemž by bylo vhodné uváděné hodnoty průtoku doplnit komentářem. Největší pozornost je logicky kladena na výskyt vodních ploch a jejich dělení podle genetických typů. Kapitola 3.8 se zabývá hodnocením těžby písku a štěrkopísku. Údaj o celkové těžbě písku a štěrkopísku v Česku (15000 m³), který je v práci uveden, je dle mého soudu zapotřebí alespoň tisíckrát zvětšit.

Stěžejní kapitolou jsou výsledky práce. Zde se autorka zabývá hodnocením velikosti jezera, jeho využitím, stářím jezera a mírou eutrofizace. Míru eutrofizace bere jako hlavní faktor, kterým posuzuje kvalitu lokality. Jezera dělí podle stupně eutrofizace na neeutrofizovaná až mírně eutrofizovaná, středně eutrofizovaná a silně eutrofizovaná. Míra eutrofizace byla dle metodiky práce posouzena podle průhlednosti a barvy vody. Čtenáři však zůstává utajeno, kde jsou mezní hodnoty průhlednosti a barvy vody pro přiřazení k jednotlivému stupni eutrofizace, jak je uvedeno například v tabulce 4. To mělo být uvedeno v kapitole metodika – podle jakých kritérií byla jezera do těchto „eutrofních škál“ vlastně přiřazena, kolikrát ročně bylo měření prováděno a pod. V dalším textu (kap. 5 Diskuze) potom autorka srovnává eutrofizaci pískoven s jezery po těžbě stavebního kamene, opět ale

není patrné na základě čeho tak usuzuje. Rovněž tvrzení o vysokých sklonech břehů není potvrzeno žádným měřením.

Celkově práce splnila vytčené cíle, jak je uvedeno v závěrečné kapitole, kde jsou shrnuty závěry, které z práce vyplývají. Na autorku práce mám dotaz, jakým směrem se hodlá ubírat, bude-li v tématu využití antropogenních jezer pokračovat.

Práci doporučuji k obhajobě se stupněm klasifikace velmi dobře.

RNDr. Miroslav Šobr, Ph.D.

